

Tämä on alkuperäisen artikkelin käsikirjoitusversio.

Viittaa alkuperäiseen artikkeliin.

Imppola, J. 2018. Kiinalainen saastatsunami: osa 2: autonomian markka-arvoiset rahat.
Numismaatikko 54 (3), 128-131.

SeAMK

SEINÄJOEN AMMATTIKORKEAKOULU
SEINÄJOKI UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

www.seamk.fi

verkkolehti.seamk.fi

Jorma J. Imppola

Kiinalainen saastatsunami, osa 2: autonomian markka-arvoiset rahat

Kiinalaisten huijauskopioiden saastutettua myös suomalaisten keräilyrahojen markkinoita jo kymmenisen vuotta näyttää tämä ikävä ilmiö näyttää alati vain pahenevan. Asiasta varoittelivat jo useita vuosia sitten Pohjois-Karjalan numismaatikot Juha Marienbergin loistavilla väärennössivuilla

http://www.pk-numismaatikot.fi/rahat/kiinalaiset_väärennökset-1penni

http://www.pk-numismaatikot.fi/rahat/kiinalaiset_väärennökset-25penniä

http://www.pk-numismaatikot.fi/rahat/kiinalaiset_väärennökset-50penniä

http://www.pk-numismaatikot.fi/rahat/kiinalaiset_väärennökset-markat

Jo pitkin viime vuotta kuului eri puolelta Suomea uutisia siitä, miten näitä inhotuksia oli yritetty siellä sun täällä kaupitella aitoina keräilymarkkinoille. Nyt on todellinen kopiotsunami iskenyt Suomeen, joten on taas aika varoittaa keräilijöitä, huutokaupanpitäjiä ja kauppiaita tästä vastenmielisestä ilmiöstä.

Erityisesti tuntuvat seuraavat rahat olevan runsaan kopiouhan kohteina:

1 penni 1864, 1865, 1870, 1882 ja 1884

2 penniä 1866

25 penniä 1865, 1867, 1868, 1869, 1871 ja 1876

50 penniä 1864, 1867 (!), 1876, 1890

1 markka 1864, 1865, 1866, 1870

2 markkaa 1865, 1866, 1867, 1870, 1872, 1874, 1905, 1906, 1907 ja 1908

20 markkaa 1913

Näitä edellä listattuja tekeleitä on netissä runsaasti tarjolla parin dollarin kappalehintaan ja myyjien sivuja tutkiessani kävi myös sekin ikävä tosiasia ilmi, että ostajista merkittävä osa tuntuu olleen suomalaisia.

1 markan hopearahojen osalta ovat Kiinan roskatehtailijat tehneet ”iloksemme” kopiot vuosien 1864, 1865, 1866, 1867 ja 1870 rahoista. Näistä 1870 edustaa niin selvää ufologiaa, että sitä ei taida uskoa oikeaksi kukaan. Ihan vain muistutukseksi kerrataan kuvassa 10 keskeiset erot aitoihin nähden.

Kuva 1. Aidot 1 markan rahat 1870 sekä Kiinan tekele. Ylinnä ns. ex. SNY kappale, keskellä ns. ex. KOP kappale ja alinna tekele. Tekeleen arvopuoli on mallia 1865-1867, johon on vain muutettu vuosiluku. Kiinnittäkää erityishuomiota tekeleen sanan MARKKA kirjainten kokoon ja sijaintiin reunalehvien suhteen. Aidot painavat ex. SNY 5,18 g ja ex. KOP 5,01 g. Tekele painaa 5,67 g, eli se on reilusti ylipainoinen.

Kuva 2. 1 markka 1864 ja 1865, aidot ylinnä, tekeleet alinna. Huomatkaa tekeleiden terävä ja jopa jäysteinen reuna.

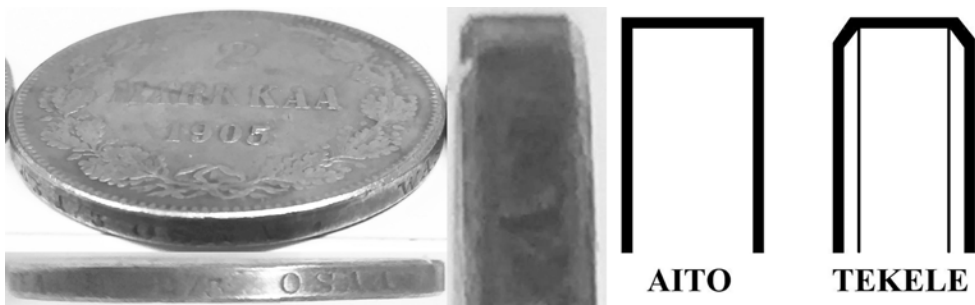
Kuva 3. 1 markka 1866 ja 1867. Aidot ylinnä, tekeleet alinna. Huomatkaa tekeleiden terävä ja jopa jäysteinen reuna.

2 markan hopearahat ovatkin sitten surullinen tarina – niistä on JOKAISESTA vuodesta tehty Kiinan tekele. Vielä vakavammaksi asian tekee se, että tekeleiden painot (10,07 g – 10,33 g) ovat hyvin lähellä aitojen painoa (normipaino 10,36 g). Tekeleissä on myös varsin hyvin tehty reunakirjoitus, vaikkakin juuri reunan tekninen laatu on aitoja selvästi huonompi.

Kuva 4. Reunakirjoitusvertailua, näissä kuvissa on tekele ylempänä. Huomaa kirjainten kokoero.

Lähde: http://www.pk-numismaatikot.fi/sites/default/files/kuvat/kiina2mk1905_syrjakirjoitus.jpg

Kuva 5. Tekeleen reunan tarkastelua, huomata ikään kuin viilatut reunat. Aidoissa 2 markan rahoissa reuna on hyvin suorakulmainen.

Näiden tekeleiden osalta jää vuoden 1867 2 markan tekele tietysti kuriositeettina omaan arvoonsa, koska näitä rahoja ei kukaan voi uskoa aidoiksi.

Kuva 6. 2 markkaa 1867. Ylinnä aito uudemmallalla tunnuspuolella, keskellä aito vanhemmalla tunnuspuolella ja alinna tekele vanhemmalla tunnuspuolella.

Aidot 1 ja 2 markan rahat ovat 868/1000 hopeaa, mutta 2 markan tekeleiden 1865 – 1908 koostumukset ovat röntgenfluorometrianalyysien mukaan keskimäärin seuraavat: Cu 570-600/1000, Zn 360-370/1000, Ni 20-50/1000, Fe 2-12/1000 ja Ag 5-10/1000. Myös 25 pennin, 50 pennin ja 1 markan tekeleet ovat tätä samaa “laatua”.

Kuva 7. 2 markkaa 1865 ja 1866, aidot ylempänä, tekeleet alinna. Vuoden 1866 tekeleen vuosiluvun viimeinen 6 on selkeä, kun se aidossa on miltei poikkeuksetta kaiverrettu 5:n päälle.

Kuva 8. 2 markkaa 1870 ja 1872, aidot ylempänä, tekeleet alinna. Vuoden 1870 tekele arvo- ja tunnuspuolet ovat väärää tyyppiä ja vuoden 1872 tekeleen tunnuspuoli on väärää tyyppiä.

Kuva 9. 2 markkaa 1874 ja 1905, aidot ylempänä, tekeleet alinna. Vuoden 1874 tekeleen tunnuspuoli on väärän tyyppinen. Vuoden 1905 tekeleen vuosiluvun numero 5 on liian alhaalla.

Kuva 10. 2 markkaa 1906, 1907 ja 1908, aidot ylempänä, tekeleet alinna.

Kuva 11. Osasuurennusvertailua vuosiluvuista. Aidot ylempänä, tekeleet alinna. Pelottavan hyvää laatua. 1905: tekeleen viimeinen numero 5 alempana. 1906: tekeleen viimeinen numero 6 hieman takakenossa. 1907: tekeleen viimeinen numero 7 alempana. 1908: miltei täydellinen kopio.

Sokerina pohjalla on todella rytinällä Suomenkin markkinoille vyöryneet 20 markan kultarahan vuodelta 1913 tekelekopiot, jotka ovat käytännössä puhdasta kuparia. Pintakultauksella on tätäkin ”ongelmaa” korjailtu ja näitä on aivan tosissaan ja suurissa määrin kaupiteltu aitoina.

Kuva 12. 20 markkaa 1913 kultaa, aito ylinnä, tekele alinna. Tekeleen kurja laatu on silmiin pistävää. Lisäksi tekele on liian paksu ja se on reilusti alipainoinen 4,65 gramman painollaan. Aito 20 markan kultaraha painaa 6,45 grammaa.

Ollaanpa siis nyt tarkkoina näiden tekeleiden kanssa!

Kiitän Tero Kontiokaria taustatiedoista sekä erinomaisista kuvista sekä Pohjois-Karjalan Numismaatikoiden mainoita väärennös-kotisivuja mitä arvokkaimpina tietolähteinä toimimisesta tätä artikkelia kirjoittaessani.